ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਬੀ ਰੰਗਾ ਰੈੱਡੀ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 174 86) ਅਗਸਤ 09, 2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908, ਐਸ.ਐਸ. 11, 96, ਅਤੇ ਜਾਂ. XLI, ਆਰ. 22, ਜਾਂ। XLI, ਆਰ. 33 - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਰਾਜ ਸਮੇਤ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ

ਪਿੰਡ ਖੈਰਤਾਹਦ ਦੇ 2013 ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਸੂਟ

ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਿੰਡ।

ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲੜੀ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ 'ਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ

ਸੂਟ ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਏ

ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ਿਕਮ ਤਾਲਾ। ਸਾਰੇ ਸੂਟ ਇਕੱਠੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਪਹਿਲੇ ਦੋ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਾਜ ਨੇ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਦਰਜ ਖੋਜਾਂ 'ਚ

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ res judicata ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ

ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼, ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ. ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਯੋਜਤ: ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ; ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ

ਚੱਲਣਯੋਗ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ

ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ. ਰਾਜ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ

ਅਦਾਲਤ, ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਸਮੇਤ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਯੂ/ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

XLI, ਆਰ. 22, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ/ਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। XLI, ਆਰ. 33.

ਅੱਗੇ, ਐਸ.ਐਸ. 11 ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ I ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ

ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਦ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ: ਇਹ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ s ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। 96. ਬਚਾਓ ਪੱਖ - ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਰਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ "ਫ਼ਰਮਾਨ", "ਨਿਰਣਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 x3.2(2), 2(9) ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕੋਡ ਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੋਲਡ: ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ:1.1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 12, 19] [156-II; 160-ਡੀ]

1.2 1983 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 274 ਜਾਂ 1983 ਦੇ 276 (ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਰਾਜ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ

ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 26, 31] [166-F-G; 169-E-F]

1.3 ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ I ਉਸੇ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 22 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ - ਰਾਜ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 1983 ਦਾ 274 ਅਤੇ 1983 ਦਾ 276 ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ XLI, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XLI, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। [ਪਾਰਾ 32, 36, ਅਤੇ 37] [169-G-H; 170-ਏ-ਬੀ; 173-ਸੀ-ਐੱਫ]

1.4 ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ I ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਕੇਵਲ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅੰਕ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 'ਤੇ ਖੋਜ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 38, 39] [173-G-II; 174-ਏ-ਬੀ]

ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਡੈਕਸੀ AIR 1991 SC 264: [1990] Suppl. SCR 97; *ਸ. ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਮੈਸੂਰ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ.* (2007) 11 SCC 75: [2007] 1 SCR 843 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਮਦੇਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨਆਰ [1962] 3 ਐਸਸੀਆਰ 759; *ਅਸ਼ੋਕ ਨਗਰ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਆਰ. ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ* (2002) 1 SCC 749: [2001] 5 Suppl. SCR 662; *ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2005) 1 SCC 787: [2004] 6 Suppl. SCR 1104 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਰਹਰੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. v. ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 SC 419 [1950] SCR 754; * ਗੰਗਾ ਬਾਈ ਵਿ. ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.* (1974) 2 SCC 393: [1974] 3 SCR 882; *ਬਨਾਰਸੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਰਾਮ ਫਲ* (2003) 9 SCC 606: [2003] 2 SCR 22; *ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ & Ors.* (2013) 9 SCC 261: [2013] 1 SCR 903; *ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਿਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.* (2015) 3 SCC 624: [2014] 12 SCR 845; *ਚਿਤੀਵਾਲਸਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਜੇਪੀ ਰੀਵਾ ਸੀਮਿੰਟ* (2004) 3 SCC 85; *ਸ਼ਿਓਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ.

ਦਰਿਆਓ ਕੁੰਵਰ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ)* [1966] 3 SCR 300; * ਲੋਨਨਕੁਟੀ ਵਿ. Thomman & Anr.* (1976) 3 SCC 528 [976] Suppl. SCR 74; *ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਟਾਇਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ* (1993) ਸਪਲਾਈ। (2) SCC 146; *ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਸੁੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.* (2009) 2 SCC 526: [2009] 1 SCR 250; *ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਲਾ ਘੋਸ਼ ਵਿ. ਬਲਾਈ ਚੰਦ ਘਸੇ* [1965] 3 SCR 550; * ਗੋਵਿੰਦਮਲ (ਡੀ) ਐਲਆਰਜ਼ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ। v. ਵੈਦਿਆਨਾਥਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.* (2018) 14 ਸਕੇਲ 198 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1950] SCR 754	ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 882	ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 22	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 5 ਲਈ
[2013] 1 SCR 903	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 5 ਲਈ
[2014] 12 SCR 845	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 5 ਲਈ
(2004) 3 SCC 85	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 5 ਲਈ
[1990] ਸਪਲਾਈ. SCR 97	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ 5 ਲਈ
[2007] 1 SCR 843	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ 5 ਲਈ
[1966] 3 ਐਸਸੀਆਰ 300	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਲਈ
[1976] ਸਪਲਾਈ. SCR 74	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਲਈ
1993 ਸਪਲਾਈ (2) SCC 146	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਲਈ
[2009] 1 SCR 250	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਲਈ
[2001] 5 ਸਪਲ. SCR 662	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 6 ਲਈ
[1965] 3 ਐਸਸੀਆਰ 550	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਲਈ
[2004] 6 ਸਪਲ. SCR 1104	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 6 ਲਈ
(2018) 14 ਸਕੇਲ 198	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 8 ਲਈ
[1962] 3 ਐਸਸੀਆਰ 759	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 25 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 17486।

ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 194/1998 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.10.2012 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 17487 ਦੇ ਨਾਲ

2013 ਦੇ SLP (C) ਨੰਬਰ 8243 ਵਿੱਚ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 204/2014।

ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਏ. ਦਵੇ, ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਸੀ. ਐੱਸ. ਵੈਧਯੰਤਨ, ਜੈ ਸਵਲਾ, ਪੀ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਗੋਪਾਲ ਸੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ, ਸੀਨੀਅਰ. ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਮਾਧਵਨ, ਸ. ਅਕਾਂਕਸ਼ਾ ਮਹਿਰਾ, ਸ. ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਐਂਥਨੀ, ਮਿਸ. ਸਵੀਨਾ ਨਾਇਰ, ਐਮ.ਪੀ. ਲਾਅ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਜੀ.ਐਨ. ਰੈੱਡੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਣੁਕਾ ਸਾਹੂ, ਅਨੁਰਾਗ, ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਨੁਮੋਲੂ, ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਅਨੀਸੇਠੀ, ਕੇ.ਕੇ.ਮਨੀ, ਬੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਸੀਤਾ ਸ਼ੋਰਾਵਾਲਾ, ਪੀ. ਵੈਂਕਟ ਰੈੱਡੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਤਿਆਗੀ, ਅਨਿਰੁਧ ਗੁਪਤਾ, ਅਕਸ਼ੈ ਮਨੋਰਾਜਨ, ਡਾ. ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਪੁੰਨਾ, ਕੁ. ਸੁਵੇਨੀ ਭਗਤ, ਮੈ. ਵੈਂਕਟ ਪਲਵਾਈ ਰਾਮਾਰਾਜੂ, ਕੁ. ਵਸੁਧਾ ਸਿੰਘ, ਮੈ. ਵਕੀਲ ਐਸ ਨਿਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਅੰਨਮ ਡੀ.ਐਨ. ਰਨ, ਸਤੀਸ਼ ਗਾਲਾ, ਐਨ. ਰਾਜਾਰਾਮਨ, ਬੀ. ਸ਼੍ਰੀਵੰਤ ਸ਼ੰਕਰ, ਮਿਸ. ਮੋਨਾਲੀਸਾ ਕੋਸਾਰੀਆ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿਨਹਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ 01 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ. ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: ਪਹਿਲਾ, ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਦੇ 2013 ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 6.08 ਗੁੰਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1983 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 274। ਪਿੰਡ; ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1983 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 276 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਗੰਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2013 ਦੇ ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 9 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1984 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 141 ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ 19.23 ਗੁੰਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 145 ਏਕੜ 35 ਗੁੰਟੇ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆਮ ਤਾਲਾਬ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਸੈਨ ਸਾਗਰ ਤਾਲਾਬ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਤਿੰਨੇਂ ਸੂਟ ਇਕੱਠੇ ਅਜ਼ਮਾਏ ਗਏ। ਸਬੂਤ 1983 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 274 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"1983 ਦਾ ਅਸਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 274-ਪਹਿਲਾ ਸੂਟ

ਮੁੱਦੇ

1) ਕੀ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਦਾ ਨੰਬਰ 9/13 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦਾ ਨੰਬਰ 43 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 40. ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਦੇ 9/13 ਨੰ

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 46. 1983 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 274 ਵਿਚਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ, ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3) ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 49. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀ ਸੂਟ ਨੰ. 1984 ਦਾ 141 - ਤੀਜਾ ਸੂਟ

ਮੁੱਦੇ

1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦਾ ਨੰਬਰ 43 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 50. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ Sy ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦੇ ਨੰ.

2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 51. ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3) ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 54. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 46: ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 49: ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀ ਸੂਟ ਨੰ. 1984 ਦਾ 141-ਤੀਜਾ ਸੂਟ

ਮੁੱਦੇ

1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ 9/13 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ Sy ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 50: 1983 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 274 ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੈ।

2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ, ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 52: ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 145

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

3) ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ?

ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੈਰਾ 56: ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੋਜ ਮੁਦਈਆਂ (1984 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 141 ਵਿੱਚ) ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ।

ਰਾਜ ਨੇ 1984 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 141 (ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1983 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 274 ਅਤੇ 1983 ਦੇ 276 ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਬਣਾਏ:

"1) ਕੀ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 274 ਅਤੇ 276 ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ?

2) ਕੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਰੂਲ 1 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭੋਲਕਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਭੋਲਕਪੁਰ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭੋਲਕਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਖੈਰਤਾਬਾਦ ਪਿੰਡ ਦਾ 9/13 ਜਾਂ ਇਹ ਰਸੂਲਪੁਰਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 49 ਅਤੇ 50 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭੋਲਕਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1999 ਦੇ CCCA 1 ਜਾਂ 1999 ਦੇ CCCA ਨੰ. 9 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ, ਭਾਵ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ O.S. 1983 ਦਾ ਨੰਬਰ 274 ਅਤੇ 276। ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਵੈਦਿਆਨਾਥਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਰਹਰੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., ਗੰਗਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., ਬਨਾਰਸੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਰਾਮ ਫੱਟ, ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਿਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., ਚਿਤਿਵਾਲਸਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਜੇਪੀ ਰੀਵਾ ਸੀਮਿੰਟ, ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਦਾਸ, ਅਤੇ ਐਸ. ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1976 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੰ. 104 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਦਵੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਭੋਲਕਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 43 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ। ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ; ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., ਸ਼ਿਓਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਰਿਆਓ ਕੁੰਵਰ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ), ਲੋਨਨਕੁਟੀ ਬਨਾਮ ਥੌਮਨ ਐਂਡ ਐਨਆਰ., ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਟਾਇਰਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਅਸ਼ੋਕ ਨਗਰ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਲਾ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਲਾਈ ਚੰਦ ਘੋਸ਼, ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦਵੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਸਾਵਲਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਗੋਵਿੰਦਮਲ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ LRs ਅਤੇ Ors ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਵੈਦਿਆਨਾਥਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਿਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਤਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 1983 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 274 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

"2(9) "ਨਿਰਣੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ;

2(2) "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ:

2(9) "ਨਿਰਣੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ; **2(2)** "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ
(ਬੀ) ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ।

96. ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ

(1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ.

ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22। ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਡਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ; ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ।- ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਖੋਜ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੋਜ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33. ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਏ ਹਨ ਕ੍ਰਾਸ-ਸੂਟ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 35ਏ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 11 - Resjudicata

ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। , ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ 1 - ਸਮੀਕਰਨ "ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਿਓਦਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 274/83 ਨੂੰ ਮੋਹਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਿਟੀਵਾਲਸਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿਟੀਵਾਲਸਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਹੈ; ਇਸਲਈ, ਰੇਵਾ ਵਿਖੇ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ "ਇਕਸਾਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਨਾਰਸੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 2,40,000/- ਪਰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ 1 ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"8. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹਰੇਕ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1470: (1967) 3 ਐਸਸੀਆਰ 153], ਜਤਨ ਕੁਮਾਰ ਗੋਲਚਾ ਬਨਾਮ ਗੋਲਚਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ((1970) 3 ਐਸਸੀਸੀ 573), ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ (1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 393)।) ਸਿਰਫ਼ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 96 ਅਤੇ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

9. ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। . ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਦਰਜ

ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਣ-ਸੋਧੇ CPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।"

18. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 22 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"10. 1976 ਦੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੋਧ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਫਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਸਟੀਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਇਪਗਨਡ ਡਿਕਰੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ii) ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮ (1) ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈ ਲਵੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਣਿਆ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ (ii) ਅਤੇ (iii) ਪੂਰਵ-ਸੋਧ CPC ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਖੋਜ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾ.

ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼; ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਸੋਧ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

19. ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਯਾਨੀ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"15.... ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਅਸਮਾਨਤਾ, ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ।

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅਛੂਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਛੂਤੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ: ਪਹਿਲੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਧਿਰ; ਦੂਜਾ, ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਰਡਰ 41 ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ।

21. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 5, ਮੁਦਈ ਦੇ ਭਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਿੱਤ ਸੀ, ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਭਰਾ ਨੰ: 5 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 4 ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 5 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ. ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"21. ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਦੀ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਮਿਲਨ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਨਾਰਸੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਫਲ (2003) 9 ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਐਸਸੀਸੀ 606: ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸਸੀ 1989), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1976 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੋਧ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੱਖ, ਫਿਰ ਵੀ

ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਜੋ ਕਿ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

22. ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 27 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

"25. ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ...
ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਝਿਜਕ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਸਿਰਫ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ'; ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁੜੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ 'ਪੂਰਵ ਸੂਟ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਪਦਾਰਥ, ਮੁੱਦੇ, ਅਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ res judicata ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ।

27. ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ, ਤਕਨੀਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਵਾਰ

ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਿਟੀਵਾਲਸਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਜੇਪੀ ਰੀਵਾ ਸੀਮੈਂਟ (2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 85 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ, ਅਸਹਿਮਤ, ਗੈਰ-ਉਪਯੋਗੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ "ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਦਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਲਈ ਹੈਂਡਮੇਡਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਡਰੈਕਮਾ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਘੱਟੇ-ਘੱਟ 1978 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਾਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

23. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੂਟ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਈ ਵਿਨਾਯਾਗਰ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। 268/- ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਪਏ ਲਈ। 2600 ਹੈ।

24. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੂਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੂਟ। 2600/- ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 268/-। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ; ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

25. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਕ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਕਤ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਭ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ 'ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਭ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੋਣ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਆਫ 1958 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8 ਆਫ 1958 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1958 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰ

1958 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਏ. ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 1958 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1958 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਅਤੇ 8 ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"14. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 7 ਅਤੇ 8 ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣਾ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ, ਹਰ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਇਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਘਾਟਵਾਲ ਵਜੋਂ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

26. ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1983 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 274 ਜਾਂ 1983 ਦੇ 276 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ

ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। 1958 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8 ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

27. ਨਰਹਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਕੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:

"5. ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ, ਸਵਾਲ res judicata ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ res judicata ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ।"

28. ਗੰਗਾ ਬਾਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"17. ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 72 ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

29. ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
"3. ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਡਿਕਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ।

30. ਐਸ. ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖੁਦ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। . ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:
"7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

31. ਮਿਸਟਰ ਡੇਵ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ; ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਨਤੀਜੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਰਾਜ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ I 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

32. ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ I ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੂਟ.

33. ਲੋਨਨਕੁਟੀ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 666 ਆਫ਼ 1954 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਰਵੇ ਨੰ: 673 ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਨੰ: 673 ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਵਾਪਸ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਸਲੂਸ ਗੇਟਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1957 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 673 ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਵਾਪਸ ਛੱਡਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ. ਦੂਜਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੂਟ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੱਕ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲਈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"19. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਕੇਵਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏ.ਐਸ. ਨੰ. 1958 ਦਾ 66, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 21 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 8 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਮਾਂਡ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੈਸ ਜੂਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਨਰਹਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ [AIR 1953 SC 419: 1950 SCR 754;] ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨ ਕੱਢੇ। ਇੱਕ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ ਨੂੰ 2 ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਮਾਂ-ਬੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਕਿਉਂਕਿ "ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇੱਕ ਲੱਭਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਫਰਮਾਨ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹੋਣ"। ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਓਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੇਂਟ ਦਰਿਆਓ ਕੁੰਵਰ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1332: (1966) 3 ਐਸਸੀਆਰ 300) ਵਿੱਚ ਨਰਹਰੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।"

34. ਅਸ਼ੋਕ ਨਗਰ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

35. ਮਿਸਟਰ ਡੇਵ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਲਾ ਘੋਸ਼ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦੇਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ 'ਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"23. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਰਮਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ

ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡ ਦੋ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:"

ਨਿਯਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੱਕ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਅਨਿਯਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

36. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਕ ਨੰਬਰ I 'ਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ। I, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

37. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 1983 ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 274 ਅਤੇ 1983 ਦੇ 276 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ I 'ਤੇ ਖੋਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. I 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵੀ।

38. ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਕੇਵਲ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

39. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਨਹੀਂ ਹਨ। res judicata ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

40. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2014 ਦੀ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 204 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate